

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123420187
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6123420187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v spore žalobkyne: R Collectors s. r. o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, o zaplatenie 4.430,10 eur a príslušenstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 27Csp/13/2024-152 zo dňa 7.8.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej voči žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

2. Vecne a právne súd odôvodnil zamietnutie žaloby tým, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovaná, teda nie je nositeľkou oprávnenia domáhať sa voči žalovanej zaplatenia sumy 4.430,10 eur a príslušenstva. Dôvodom je skutočnosť, že právna predchodkyňa žalobkyne – 365.bank, a. s. – nepostupovala pri poskytovaní úveru (zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1857133954 zo dňa 8.2.2018) s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“). V dôsledku tohto porušenia stratila oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, a preto bolo následné postúpenie pohľadávky neplatné.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., teda porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil rozsah zisťovania bonity, keď ignoroval dôkazy o overení príjmu, záväzkov a osobného stavu žalovanej, a uplatnil extenzívny výklad § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nad rámec jeho znenia. V tejto súvislosti poukázala na opatrenie NBS č. 10/2017 a na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/13/2023 a 8CoCsp/7/2023, ktoré podľa nej potvrdzujú, že zisťovanie bonity na základe údajov z registrov je postačujúce.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ

použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Predmetom konania v prejednávanej veci je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 4.430,10 eur a príslušenstvo z titulu nesplateného spotrebiteľského úveru zo dňa 8.2.2018.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, a tiež vo výroku II. o trovách konania.

7. Podľa § 379 C.s.p., odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenské podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 C.s.p., odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúci procesný postup súdu prvej inštancie, a to v rozsahu dôvodov a námietok uplatnených v odvolaní. Na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Námietky odvolateľky neodôvodňujú záver o existencii takých väd, ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť alebo nesprávnosť preskúmaného rozsudku.

11. Žalobkyňa podala odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., takže namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie porušujúci právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces, nesprávne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie ako aj nesprávne právne posúdenie, keď napadnuté rozhodnuté považovala za arbitrárne.

12. K naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. dochádza vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu dosiahne intenzitu, ktorá znemožní strane účinne uplatniť jej procesné práva a vyvolá pochybnosti o spravodlivosti celého konania. Hodnotenie konkrétneho procesného pochybenia je preto potrebné vždy posudzovať vo vzťahu k priebehu konania ako celku.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. je založený na nesprávnom hodnotení dôkazov súdom prvej inštancie. Skutkové zistenia možno sponchybníť iba vtedy, ak spôsob, akým súd dôkazy vyhodnotil, vykazuje pochybenia. Pokiaľ však súd postupoval pri hodnotení dôkazov v súlade so zákonom a logikou veci, jeho skutkové závery nemožno odvolaním úspešne napadnúť.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod smeruje proti nesprávnomu právnomu posúdeniu veci. Právne posúdenie spočíva v činnosti súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a subsumuje ich pod konkrétnu právnu normu. K nesprávnomu právnomu posúdeniu dochádza vtedy, ak súd použije právny predpis, ktorý na daný skutkový stav nie je aplikovateľný, alebo ak síce použije správny právny predpis, no nesprávne ho interpretuje a subsumuje.

15. Jednou z odvolacích námietok žalobkyne bola námietka nesprávne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že C.s.p. vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Záver, ktorý si sudca vytvorí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a významu pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a logického myšlienkového postupu. Voľnosť hodnotenia dôkazov však neznamená ľubovôľu. Hodnotiacia úvaha súdu musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí rešpektovať ústavné

princípy predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Konečné meritórne rozhodnutie preto musí logicky a teleologicky zodpovedať priebehu konania.

16. Pri hodnotení dôkazov súd posudzuje každý dôkaz osobitne z hľadiska jeho relevancie (vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (z pohľadu jeho získania a vykonania) a pravdivosti. Po individuálnej selekcii potom vyhodnocuje všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom prihliada aj na ich prípadné rozpory. K nesprávnym skutkovým zisteniam môže súd dospieť len vtedy, ak nesprávne vyhodnotí dôležitosť alebo pravdivosť dôkazov, prípadne ak poruší pravidlá formálnej logiky.

17. Výsledky hodnotenia dôkazov sú imanentnou súčasťou odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 C. s. p.). V tomto smere súd prvej inštancie postupoval dôsledne – v odôvodnení stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil. Jeho hodnotenie dôkazov neodporuje zásadám logiky ani zistenému skutkovému stavu.

18. Odvolací súd preto nepovažoval námietky žalobkyne za dôvodné, najmä keď z odvolania ani nevyplýva, v čom konkrétne mal súd prvej inštancie pochybiť pri skutkových zisteniach. Naopak, v konaní nebolo sporné, že právna predchodkyňa žalobkyne ako veriteľ posudzovala bonitu žalovanej bez akýchkoľvek údajov o jej reálnych životných nákladoch, pričom náklady na základné životné potreby automaticky stotožnila so sumou životného minima (199,48 eur). Skutočné výdavky spotrebiteľa – hoci aj len orientačne – nezisťovala, a to napriek tomu, že mala vedomosť o dvoch existujúcich záväzkoch žalovanej (dva splátkové úvery v celkovej výške 5 088 eur s mesačnými splátkami 77 eur a 7 eur).

19. Za správny preto treba považovať záver súdu prvej inštancie, že právna predchodkyňa žalobkyne nepostupovala s odbornou starostlivosťou, keďže mala k dispozícii údaje o nízkom príjme žalovanej a jej úverovej zaťaženosti, no napriek tomu pristúpila k uzavretiu úverovej zmluvy.

20. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

21. V zmysle § 7 ods. 20 písm. b) ZoSÚ, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa o.i. použijú tieto položky: náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť.

22. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa. Niet pochyb o tom, že ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Táto zákonná podmienka je premietnutá v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, pričom s „odbornou starostlivosťou

posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že pre naplnenie tohto zákonného znenia predmetného ustanovenia nepostačuje len uvedenie údajov v podobe výšky príjmov a výdavkov zo strany spotrebiteľa, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval.

23. Cieľom ust. § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je predovšetkým dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Z dikcie zákona posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver logicky vyplýva, že posúdenie s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a samozrejme nevyhnutných mesačných výdavkov žiadateľa. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. V danom prípade žalobkyňa porušila svoju povinnosť, keď vôbec nezisťovala reálne náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej. Podľa § 11 ods. 2, veta štvrtá, zákona o spotrebiteľských úveroch ide o hrubé porušenie povinností veriteľa. Následkom tohto pochybenia je, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Podmienka podľa § 17 ZoSÚ, že pohľadávka musí byť splatná pred konečnou splatnosťou úveru (v predmetnej zmluve určenej na 20.2.2026), teda splnená nebola. Rovnako nebolo splnené ani kritérium postúpenia pohľadávky po konečnom termíne splatnosti, keďže postúpenie sa uskutočnilo až počas tohto konania (11.4.2024). Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobkyne postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti aj pri postúpení pohľadávky v rozpore s právnymi predpismi, a tieto úkony sú preto absolútne neplatné podľa § 39 O.z. Súd je povinný ex offa skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu ako aj ex offa poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej strane, a to aj v prípade, že spotrebiteľ sa týchto práv v konaní nedovoľáva (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18). Vzhľadom na zistený nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobkyne bolo správne, že súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Samotný fakt, že sa žalobkyňa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne (pozn. do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania / strany /, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov / porov. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 /).

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi, rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a v súlade s § 380 C.s.p. i v závislom výroku II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

26. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože sa k odvolaniu nevyjadrila, v odvolacom konaní zostala pasívna a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

30. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).